

COGITATIO INSOLITA

COGITATIO INSOLITA

Dum hoc narrationis iter peragebam, quod velut res autobiographica sui iuris coepit, numquam tamen animo editoris susceptum, non multa mihi obstacula occurrerunt praeter frequentia editorum iudicia quae aperte, saepe etiam vehementer, dissentiebant, affirmantia id genus narrationis esse quod nec legi nec concoqui posset ab auditorio magna ex parte cultura AMAZON-FRIENDLY formato. Lectores assueverant fabulis probatis, eruditis et accommodatis prout editores tolerabilia iudicabant, ita ut vera ipsius operis natura saepe periret.

Meum igitur, ut aiebant, numquam conveniret.

Ridicule autem hoc ipsum me maxime incitabat: posse scilicet fabulam narrare sine censura, sine accommodatione, lectori universo destinata, ubi lectio non de fabula tantum esset, sed de vita acta, vel excogitata, credibili tamen neque necessario credita.

Numquam consilio praescripto usus sum de iis quae scriberem. Mente mea, experienciis meis, persuasionibus meis, phantasiis meis ductus sum. Intra singulas earum nata est persona IESU. Non illius qui in rebus spiritualibus describitur, sed illius qui ad mercaturam, ad venditiones, ad negotiorum mundum pertinet, ubi unum tantum erat praecipuum mercimonium: verbum. Deinde variae fabulae venerunt, aliae aliis iucundiores, semper tamen fabulae narrativae, numquam blasphemiae, numquam irreverentes. Ex iis emersit id quod ego collegam Gillette anni 2000 appellavi, intra societatem existens quae nonnisi exeunte saeculo undevicesimo nasceretur, et tamen primus eius in historia dignitatis vir quodam modo factus est.

Cur haec tanta cum diligentia narro?

Quia ante duos tantum dies epistulam ad Pontificem Americanum misi, cui cognomen Gallicum est, PREVOST, et me ipsum de cognomine GILLETTE cogitantem inveni, viri Americani cognomine Gallico.

Restiti et de munere meo cogitavi, quasi mihi delegatum esset veritatem narrare consilii cuiusdam, cuius primum experimentum fuit nota cum mercimonio, alterum mercimonium sine nota.

Quid si res ita re vera se haberet?

Tum fortasse simpliciter gavisus sum spectator esse qui nihil solvit.

Et, ut scimus, cum aliquid non emimus, aut minimi pretii est, aut somnium sine labore perficere potuimus.

Ferdinando